

عرفان در اندیشه سیاسی امام خمینی (س)

اشاره: آنچه در پی می‌آید حاصل بحث و گفتگویی است که در اسفند ماه ۱۳۸۲ در پژوهشکده امام خمینی (س) و انقلاب اسلامی با حضور آقایان دکتر دینانی، حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر محقق داماد، حضرت حجت‌الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر شیخ‌الاسلامی و جمعی دیگر از محققین برگزار شده است. در این جلسه پرسشهایی راجع به عرفان در اندیشه سیاسی امام خمینی مطرح شده که این بزرگان به آنها پاسخ گفته و آن را مورد بررسی قرار داده‌اند.

محققین: موضوع میزگرد، عرفان در اندیشه سیاسی امام خمینی است و در واقع می‌خواهیم رابطه عرفان و سیاست را در یک مصداق معین مورد بررسی قرار دهیم. بررسی عرفان و سیاست به دو صورت می‌تواند انجام گیرد: یکی با صرف‌نظر از تبلور تاریخی و مصادیقی که در جامعه می‌تواند صورت عینی پیدا کند و دیگر، تأثیر و تأثر ابعاد مصداقی معین و شخصیتی دریا صفت و ذوابعاد همچون امام که در این باره بحث و بررسی می‌کنیم. با توجه به شخصیت ذوابعاد حضرت امام و اینکه ایشان فقیهی سرگرم و اصولی‌ای بزرگ و مرجع تقلید کل جهان تشیع می‌باشند و عارف و سالکی صاحب‌نظر در عرصه عرفان نظری و عرفان عملی و فیلسوفی صاحب‌نظر و شخصیتی سیاسی‌ای بودند و انقلاب بزرگ و شکوهمندی را هدایت کردند و به پیروزی رساندند، به نظر می‌رسد برای اداره جامعه بعد از پیروزی انقلاب از ابتدا نظریه‌ای تدارک دیده بودند که در ضمن عمل، این نظریه را تعدیل و ساخته و پرداخته نمودند. سؤال محوری‌ای که خدمت استادان محترم مطرح می‌کنیم این است که اولاً، آیا آن شخصیتی که